

Jožko Matko:

Jež in oven.

(Pravljica.)

Nekoč sta se v gozdu srečala jež in oven ter se začela prepirati, kdo izmed njiju bi bil hitreje po strmini navzdol. Pa sta se končno zedinila v tem, da napravita poizkus. Jež se je zvil v klopčič pa se skotalil v dolino; oven pa, ki jo je tudi udrl po strmini navzdol, se je s tako silo z glavo zaletel v neko bukev, da je ostal na mestu mrtev.

Jež se je ob mrtvem ovnu zamislil, pa si je dejal, da bi bilo ovno meso prav dobra hrana. Samo nikogar ni imel, ki bi mu pomagal razkosati ovna. Zato si je šel poiskat mesarja. Najprej je naletel na zajca. Ta je vprašal ježa, kam gre. Jež mu je odgovoril, da išče mesarja. Nato mu zajec pokaže zobe, da bi ga prepričal, kakó je dober mesar. Jež pa ni bil zadovoljen z njim in je šel dalje. Srečal je lisico — pa je tudi ni smatral za sposobno. Končno je naletel na volka. Jež ga je obvestil, da išče mesarja. Volk mu je pokazal zobe. Jež je bil zadovoljen pa ga je povabil, naj gre za njim. In sta šla.

Volk je takoj raztrgal ovna na štiri kose. Ko je odtrgal prvi kos, je dejal: »Ta bo za mojega strica.« Drugi kos je določil za svojega očeta, tretjega za svojo mater, a četrtega za samegasebe.

»Kaj pa bo ostalo meni?« ga je vprašal jež. Na to se je volk zakrohotal in dejal: »Za tebe je tisto, kar je ostalo.«

Ježa je hudó užalilo, da ni dobil nič od ovna, pa je zato pozval volka, da gresta na sodišče, iskat pravice. Volk je bil zadovoljen. Prišla sta do železne pasti, in jež je dejal: »To je sodišče!« Potrkal je s svojo nožico po železju in zaklical: »Gospod sodnik, stranke čakajo — vstanite!«

To je jež večkrat ponovil, toda sodnik se ni hotel javiti.

Volk, ki je opazoval ježa, se je končno razjezil: »Daj, da ga jaz zbudim!« Nič ni čakal odgovora, ampak je kar udaril po pasti s tako silo, da se je takoj ujel. Jež je skočil malo vstran ter se začel rogati volku.

Kmalu nato je prišel kmet s sekiro, da ubije volka. Ko je kmet prvič udaril volka po glavi, je dejal jež volku: »To je za tvojega strica.« Drugi udarec je bil za njegovega očeta, tretji za njegovo mater, a pri četrtem se je volk zgrudil in poginil. »Ta je pa za tebe!« je menil jež, »oven bo pa ostal cel meni!«

